

Kevei Ferencné 75 éves

Gratulálok Babának az SZTE földtudományi intézetének dolgozói nevében ezen az évfordulón. Egy nehéz úton teljesített hosszabb szakasról van szó, de küzdelmes, több mint 20000 munkával töltött nap van mögötte. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy bárcsak bármelyikünk is ilyen friss lenne szellemileg és fizikailag, mint ő. Nekem nem nehéz Babáról szólni, mert mintegy 40 éve szoros szakmai kapocs köt össze minket, de már azt megelőzően is éveken át közösen dolgoztunk Wagner professzor bükki mikroklíma mérésein (ő ifjú kutatóként és pedig érdeklődő, de dolgozó serdülőként). Azt gondolom ezek a szabályozott, mostoha munkafeltételek (pl. sátorbeli egy hónap, minden harmadik 6 órában munka) nemcsak a küzdelmekhez segítették őt, de szakmai fejlődésében is máig ható nyomot hagytak. Az élete a családhoz, az egyetemhez kötődik máig, minden szállal. Végigjárta az egyetem akkor igen nehezen induló oktatási előre lépéseit.

Jakucs prof vezetésével természetes volt a karsztos téma vitele és fejlesztése, ami a fő kutatási témája ma is, ebből készítette kandidátusi majd akadémiai doktori értekezését, és ez helyet kapott számos könyvének törzsanyagában is. Vagy a magyar és idegen nyelvű kötetek egésze is ezt a témát boncolja. Ebben a témakörben jelentős és elismert tudományos eredményeket ért el, amit nemzetközi szinten igen jól fogadtak, sokáig az egyetlen IGU kommissziós magyar (rendes)tag volt ebben a nemzetközi testületben. Magas szintű szakmai munkáját a Széchenyi Professzori ösztöndíj, illetve a Kadić Ottokár-érem hitelesítette.

A kezdeti időkről az maradt meg emlékként bennem, hogy a 80-as évek elején, amikor három évente mehettünk szerény pénzzel külföldre, összeütköztem vele a svájci Brig település olcsóbb kempingjében a zuhanyzóba menet. Ez a nem megbeszél, nem egyeztetett találkozó eléggé emlékezetes volt, legalábbis azt mutatta, hogy a gondolataink és szándékaink olykor nem jártak messze egymástól. Erre a hasonló gondolatmenetre volt szükség a 90-es évek elején is, amikor a forró nyári napokon dinnye mellett (sok héten át sok dinnye mellett) állítottuk össze a professzionális geográfus szak tervezetét (és vittük végig az akkori akkreditációs folyamaton). Nagy reményekkel, de végeredményben a remélnél kisebb hatással. Ebben az időben a Természeti Földrajzi Tanszék oktatója volt, és a 90-es évek közepétől vette át az Éghajlattani és Tájföldrajzi Tanszék vezetését, ahol nemcsak új követelményrendszert honosított meg, de munkája a kollégák jó szakmai eredményességében is kifejeződött. Az egész egyetemi képzés-kutatás hatékony és mintaértékű támogatójaként méltán kapta meg az egyetem legrangosabb kitüntetését, a Pro Universitas-t.

Nagyon sok sikeres pályafutást teljesítő hallgató munkáját segítette, ezért is kapott mestertanári elismerést. Hallgatóiból ma Mucsi László az SZTE TTIK dékánjaként, Farsang Andrea pedig az SZTE TTIK dékán-helyetteseként dolgozik. A majd tucatnyi PhD-s hallgatója (köztük aranygyűrűs doktor) többnyire oktató-kutatóként dolgozik különböző intézményekben.

A munkája során sok vezetői, koordinátori beosztást töltött be a Földtudományi Tanszékcsoporttól a tanszéki, kari, egyetemi szakmai bizottságok rendkívül hosszú soráig. A szervezőmunkája ilyen jellegű elismeréseként a felsőoktatásért kapott érdemkeresztet vehette át. Persze nagyon aktív munkát folytatott a Földrajzi Társaságban (Lóczy-érem birtokosa), vagy az MTA földrajzi testületeiben Szegedi Akadémiai Bizottságban is.

Azt elmondani is sok, mi minden lenne még érdemes kiemelésre eddigi pályafutásával kapcsolatban. Azt azonban tudom nagyon fontosnak tarja, hogy angliai kutatóintézeteknél dolgozó gyermekei rendkívül sikeres pályán állnak, és csak azt kívánhatom Babának, hogy szerettei körében tudjon minél több időt eltölteni, de szerényen mondom, hogy mi is ebbe a körbe tartozónak érezzük magunkat.

Mezősi Gábor, Szeged